

ת"פ 26020/12/19 - מדינת ישראל נגד עובדיה מסאלמה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 26020-12-19 מדינת ישראל נ' מסאלמה

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עובדיה מסאלמה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, ביום 21.11.21, בכך שביום 24.10.19 הסיע תושבת האזור שלא החזיקה אישור שהיה בישראל, שלא כדין. כתב האישום הוגש בחודש דצמבר 2019.

בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לתסקיר שירות מבחן, לבקשת הסנגור בחן התסקיר גם את שאלת הרשעתו.

יצוין כי לבקשת הסנגור ובהסכמת המאשימה עיין בית המשפט בכל תיק החקירה, ולאור מסקנותי ציינתי בהפנותי את הנאשם לתסקיר כהאי לי שנא:

"תשומת לב שירות המבחן כי בית המשפט עיין בתיק החקירה להצעת הצדדים, ועלה מעין זה כי הנאשם טעה לחשוב שהאישה אותה הסיע נכנסה לישראל באופן לגיטימי, ואולם מוסכם על הנאשם ועל הצדדים כי היה על הנאשם לבדוק את שאלת האישור של הנוסעת והנאשם נמנע מלעשות כן ולפיכך, הורשע בדין."

מסקנתי זו נבעה, כפי שגם עלה **מתסקיר שירות המבחן**, כי אף שהנאשם ידע שהנוסעת מתגוררת באזור רמאללה, היא התארכה בבית משפחתו פעמים רבות, ובאותו יום התבקש על ידי אחותו להסיעה לשגרירות ארה"ב בארנונה ירושלים, כטובה לנוסעת - חברתה של אחותו, ששהתה בביתו באותה עת.

נוכח ביקוריה הרבים בבית משפחתו טעה הנאשם לחשוב כי היא בעלת אישור כניסה לישראל, ולא היא.

מהתסקיר שהוגש עולה כי הנאשם אדם נורמטיבי ללא הרשעות קודמות או הסתבכויות אחרות עם החוק. הנאשם יציב תעסוקתית ומשפחתית, כועס על עצמו שלא בדק עם הנוסעת את כשירות שהייתה בישראל, ההליך המשפטי הרתיע ומרתיע אותו, וחרטתו על כך שלא בדק כאמור כנה ושלמה.

עוד עולה כי הנאשם בעל עסק משאיות הובלה, כי מסיבות בריאותיות מתעכבת בקשתו להוציא רישיון על סמי-טריילר, וקיים חשש כי הרשעה תוסיף מניעה לכך.

אשר על כן המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ והתחייבות.

עוד נשלח הנאשם לחו"ד הממונה על עבודות השירות נוכח עתירת המאשימה למאסר בעבודות שירות. הנאשם נמצא כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים:

המאשימה הדגישה את ידיעת הנאשם כי הנוסעת תושבת זרה ומחדלו לבדוק את כשירות שהייתה בישראל.

המאשימה ציינה כי הערך המוגן שנפגע הינו הסיכון הבטחוני בהכנסת תושבי שטחים לישראל ואני מקבל את דבריה.

המאשימה טענה כי הנזק הקונקרטי במקרה זה, כאחד מתנאי הילכת "כתב", לא מתקיים.

המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין חודש לששה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות, ונוכח נסיבותיו המקלות והיעדר עבר פלילי עתרה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהטיל עליו חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

המאשימה תמכה עתירתה בפסיקה.

ב"כ הנאשם הציג בתחילת טיעוניו מידע על הכשרת נהגים מקצועיים לרכב כבד, באמרו כי די בהרשעה כדי למנוע מהנאשם אישור לרישיון כזה.

עוד הדגיש את נסיבות ביצוע העבירה, היעדר עבר פלילי, ההודאה והחרטה, וגם את העובדה שהאירוע אירע לפני 3 שנים.

הנאשם היכה על חטא ועל טעותו שלא שאל את הנוסעת על אישור השהיה שלה, סיפר כי הוא נוהג יום יום משך 10 שנים, צריך רישיון לעסק ההובלות שלו והרשעתו תפגע בכך ככל הנראה.

דין והכרעה:

קיבלתי, כאמור, את זיהוי הערך המוגן שנפגע כדברי המאשימה.

עם זאת, יש לבחון את מידת הפגיעה בערך כנקודת מוצא לדיון בעונשו של הנאשם.

לאחר שנחשפתי לנסיבות העבירה, ובהן - בין היתר - מידת היכרותו ארוכת השנים של משפחת הנאשם עם השבחי"ת שהסיע ומכאן - גם הסיכון הנשקף ממנה בשהייתה בישראל שלא כדין, וגם - בתוספת משקל רב - חולשת היסוד הנפשי שליווה את העבירה, שהרי הנאשם היה בטוח מהיכרותו עם הנוסעת כי יש לה אישור שהיה/כניסה לישראל, אף כי מודעותו הנוספת לכך שהיא מתגוררת ברמאללה היתה צריכה, ולו טכנית, להביאו לשאול אותה אם יש לה רישיון/אישור כזה, **אני קובע כי מידת הפגיעה בערך המוגן היתה מזערית גרידא.**

עיינתי בפסיקה שהמציאה המאשימה, תחילה ברע"פ 1119/18, ולאחר מכן גם בעפ"ג 12862-11-17, ולבסוף גם בת"פ 5188-01-16, כולם פסקי הדין שהרע"פ המוזכר סיים את הליכי הערעור בהם.

מצאתי כי בניגוד למקרה לפניי, באותו מקרה אסף הנאשם לפחות שני טרמפיסטים שלא הכירם כלל, כשאי ההיכרות שימשה נסיבה מחמירה בשיקולי הענישה, ומדובר בשני שבחי"ם ולא באחד.

דומני שדי בכך כדי לאבחן את המקרה לפניי, מהפסיקה שהוצגה.

בהינתן מסקנתי זו, ובהינתן שקיימים מקרים נוספים בהם הסתיימו תיקי הסעת שב"ח בלי הרשעה, כל מקרה ונסיבותיו, אני סבור כי קיימת מקבילית כוחות, בתיק זה ובתיקים פליליים בכלל, בין מידת חומרת (או חולשת) הפגיעה בערך המוגן לבין שיקולי הענישה הנוספים.

כך, לא ניתן לאמר שלנאשם אין אינטרס קונקרטי כלל לשם ביטול הרשעתו, אף כי - בהינתן עיכוב תהליך הוצאת הרישיון לרכב כבד מסיבות בריאותיות, וקיום שיקול דעת בידי רשויות הרישוי באם להוציא לנאשם רישיון כזה אם יורשע בדינו, ניתן לומר שעצמת האינטרס הקונקרטי במקרה שלפני בינונית בלבד.

אלא שמשקבעתי כי מידת הפגיעה באינטרס המוגן, בלשוני - מזערית גרידא, דומני כי די בהליכים המשפטיים אותם עבר הנאשם עד כה בתיק זה, ובמיוחד בענישה שניתן לענוש אותו בה גם ללא הרשעה בדיון, כדי להלום את נסיבות העבירה,

את מידת הפגיעה בערך המוגן ואת התוצאה הצודקת בתיק.

לפיכך אני מחליט כדלקמן:

1. אני מבטל את הרשעת הנאשם וקובע כי הנאשם עבר עבירה של הסעת תושב זר ללא אישור שהיה בישראל לפי סעיף 12א'ג(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.
2. ניתן בזאת צו של"צ למשך 200 שעות לפי תכנית שיכון שירות המבחן ותועבר לבית המשפט בתוך 45 ימים מהיום.
3. אני מורה לנאשם להצהיר כי אם יעבור, בתוך שנה מהיום, את העבירה שנקבע כי ביצע, ישלם סך 5000 ₪, יסרב להצהיר - יאסר למשך חמישה ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפני.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

22.12.2022